

PIERWSZE ZEBRANIE - PLANOWANIE

Cele

Przed zebraniem zastanów się, jakie cele stawiasz przed sobą, co chcesz osiągnąć. Z pewnością zechcesz:

1. przedstawić się i zaprezentować z jak najlepszej strony, zyskać zaufanie rodziców i ich szacunek
2. poznać rodziców, dowiedzieć się, kto jest czym tatą lub mamą,
3. poznać oczekiwania rodziców wobec wychowawcy
4. przedstawić swoje oczekiwania
5. ustalić zasady współpracy i komunikowania się
6. dowiedzieć się czegoś więcej o dzieciach
7. umożliwić rodzicom wzajemne poznanie się i przełamanie lodów
8. zapoznać rodziców wewnątrzszkolnymi regulaminami (WSO itp.) – nawet, jeśli nie masz na to ochoty, powinnaś to zrobić

Zacznij od opracowania scenariusza takiego spotkania, następnie dopracuj szczegóły organizacyjne, zastanów się nad tym, co będzie potrzebne. Pomyśl o czasie – zebranie nie powinno być zbyt długie, ale z doświadczenia wiem, że nie może trwać krócej niż 1,5 godziny.

Myśląc o scenariuszu pamiętaj o celach i dobierz do nich odpowiednie metody.

CEL 1: POWITANIE I PRZEDSTAWIENIE SIĘ.

Podziękuj rodzicom za przybycie, przedstaw się, powiedz, jakie masz doświadczenie, przygotowanie i dlaczego cieszysz się, że zostaniesz wychowawczynią tej klasy. Przedstawiając się rodzicom nie zapomnij powiedzieć, że zależy ci na współpracy z nimi i liczysz na ich pomoc i wsparcie. Pamiętaj, że masz do czynienia z dorosłymi ludźmi, którzy zasługują na szacunek.

Przedstaw cele spotkania, przewidywany czas trwania i formy pracy na zebraniu. Zapytaj, czy zgadzają się na taką formułę.

Pamiętaj: nie przesadzaj z autoklaimą, utrzymuj kontakt wzrokowy z rodzicami, ale nie skupiaj wzroku na jednej osobie, uśmiechaj się, zadbaj o „mowę ciała”.

CEL 2 (ORAZ 6 I 7): POZNANIE RODZICÓW

Wariant 1

Poproś rodziców o to by przedstawili się kończąc zdanie: „Jestem tatą/mamą(imię i nazwisko dziecka).” Zaproponuj jakąś formę przedstawienia charakteru i osobowości dziecka (cel 6). Do wyboru masz wiele metod, między innymi:

- podanie najważniejszej pozytywnej cechy charakteru („Mój syn/moja córka jest np. opiekuńcza”)
- metafora („Mój syn/moja córka jest jak np. tygrysek – lubi biegać jest energiczna i stawia na swoim”)

- dokończenie zdania („Jestem dumna z mojej córki/mojego syna, bo...”)
- dokończenie zdania („Najczęściej chwalę swoje dziecko za ...”)

Pamiętaj: dla wielu rodziców będzie to trudnym zadaniem, na ogół o wiele łatwiej jest wymienić problemy, jakie mają z pociechą, niż pochwalić się własnym dzieckiem. Zostaw więc czas do namysłu. Nie zmuszaj rodziców do wypowiedzi, jeśli jeszcze nie są gotowi, ale pamiętaj, by nikogo nie pominąć. Przy okazji możesz zanotować na liście obecności, kto uczestniczy w zebraniu, bez sprawdzania listy obecności.

Wariant 2

Ustal pary – kto z kim będzie rozmawiał. Rodzice przedstawiają się sobie nawzajem w parach. Warto na tablicy wypisać zdania „Jestem mamą/tatą Mój syn/moja córka jest ... (lub inne niedokończone zdanie z listy powyżej). Można też zamiast niedokończonych zdań zaproponować parom, by znalazły jedną cechę wspólną ich dzieci.

W tym przypadku rodzice przedstawiają na forum nie siebie, lecz sąsiada z pary „To jest tata/mama Jasia. Jaś jest ...).

Wariant drugi jest nie tylko bardziej przyjazny dla rodziców, którzy mogą się czuć skrępowani koniecznością wypowiadania się na forum o obie i swoim dziecku. Znacznie łatwiej jest przedstawić się jednej osobie, a publicznie opowiedzieć o swoim partnerze do rozmowy. Poza tym przy zastosowaniu tego wariantu realizujemy kolejny cel (cel 7 przełamanie lodów).

Pamiętaj o podaniu czasu na rozmowę w parach, bo rodzice mogą się zbyt długo rozgadywać, poproś by ustalili kolejność wypowiedzi. Okazuj cały czas zainteresowanie, możesz robić notatki o dzieciach, ale przede wszystkim pokaż rodzicom, że oni i ich dzieci są dla Ciebie bardzo ważni.

CEL 3 (ORAZ 7): OCZEKIWANIA RODZICÓW

Najprostszym rozwiązaniem wydaje się być zadanie pytania wprost: Czego Państwo oczekują ode mnie? Ale na tak zadane pytanie możemy uzyskać odpowiedzi bardzo ogólne: informacji o dziecku, życzliwości, pomocy w trudnych sytuacjach. Kiedy zebrałam oczekiwania rodziców ankietą, w większości przypadków na to pytanie nie udzielono wcale odpowiedzi. W kilku ankietach oczekiwania zostały sprecyzowane:

1. możliwości kontaktu telefonicznego
2. sygnału poza zebraniem, gdy pojawi się coś niepokojącego,
3. uwzględnienia opinii psychologa
4. pomocy w radzeniu sobie z nauką
5. bezstronności
6. bieżącej informacji o problemach wychowawczych lub w nauce
7. indywidualnych kontaktów w przypadku problemów
8. wspierania i motywowania uczniów do jak najlepszych wyników w nauce i rozwoju
9. bycia „ambasadorem” uczniów wobec innych nauczycieli
10. stworzenia serdecznej atmosfery w klasie.

Lepszym rozwiązaniem jest zachęcenie rodziców do refleksji na temat dotychczasowych dobrych i złych doświadczeń we współpracy z wychowawcami. W grupach 4-5 osobowych opracowanie oczekiwań albo modelu „Dobry wychowawca ...”. Zebranie oczekiwań w ten sposób pozwoliłoby je uszczegółowić, sprecyzować, a poprzez dyskusję między rodzicami również doprowadzić do konsensusu.

CEL 4: OCZEKIWANIA WYCHOWAWCY

Zastanów się, czego oczekujesz od rodziców, jakiego rodzaju współpracy. Z moich doświadczeń wynika, że należy uświadomić rodzicom kilka istotnych aspektów współpracy. Przedstaw swoje oczekiwania:

1. **Szczerości** – „łatwiej mi pomóc dziecku i je zrozumieć, jeżeli wiem, co się z nim dzieje również poza szkołą”,
2. **Informacji** – „Dzieci mówią rodzicom o tym, co się dzieje w klasie, czasami są to rzeczy, które umykają uwadze nauczycieli i wychowawcy, a wpływają na atmosferę w klasie. Nawet, jeśli taka sprawa nie dotyczy Państwa dziecka, proszę mnie o niej informować mailem lub telefonicznie od razu. Informacje, które Państwo uznają za poufne nie zostaną przekazane nikomu bez względu na okoliczności.”
3. **Zaufania** – „Jeżeli w klasie zaistnieją sytuacje trudne, np. konflikty między uczniami, proszę pozwolić mi je wyjaśnić do końca w klasie.”
4. **Wzajemnej życzliwości** – „Klasa jest grupą – dzieci przebywają razem wiele godzin, uczą się zachowań społecznych. Popołniają błędy, czasami sprzecząją się. Nie powinno to wpływać na relacje między rodzicami. To my dorośli musimy pomóc im w trudnych sytuacjach. Jeżeli będziemy wspólnie rozwiązywać problemy, to proszę pamiętać, że rozwiązujemy problem, a nie szukamy winnych”.
5. **Zaangażowania** – „Liczę na to, że będą Państwo uczestniczyć w zebraniach i pomogą mi Państwo w ich przygotowaniu. Szkoła jest otwarta na Państwa propozycje, zachęcam np. do organizowania w klasie urodzin dzieci. To je z pewnością zintegruje”
6. **Taktu** – „Proszę również o to, by nie komentować przy dzieciach np. zachowań kolegów czy sytuacji z nauczycielami, jak również informacji zebrań, dotyczących osób trzecich. Proszę też pamiętać o tym, że dziecko przedstawia swój indywidualny punkt widzenia, a każdą sprawę trzeba najpierw wyjaśnić, poznać różne punkty widzenia, a dopiero potem można wyrobić sobie opinie na jej temat”
7. **Tolerancji** – „Jestem tylko człowiekiem, mam swoje lepsze i gorsze dni, jak każdy. Jeśli zrobię lub powiem coś niewłaściwego, proszę mi o tym powiedzieć, a obiecuję, że postaram się to naprawić”

CEL 5: USTALENIE ZASAD WSPÓŁPRACY I KOMUNIKOWANIA SIĘ

Ustal wspólnie z rodzicami program dyscyplinarny „system reagowania” na niewłaściwe zachowania, konflikty w klasie, formę usprawiedliwiania. Te ustalenia, oczekiwania wychowawcy i zobowiązania, wynikające z oczekiwań rodziców powinny zostać spisane i przedstawione rodzicom. Są to właśnie zasady współpracy, których przestrzeganie sprzyjać będzie budowaniu dobrej atmosfery w klasie i między rodzicami.

Sposoby komunikowania się zależą od możliwości i preferencji wychowawcy i rodziców. Z pewnością spotkania na wywiadówkach i zebraniach mogą być niewystarczające. Z drugiej strony – czas nie jest rozciągliwy i żaden nauczyciel nie jest w stanie umawiać się na każde wezwanie z rodzicami. Ustal granice i ramy kontaktów, np. „Będę wdzięczna za kontaktowanie się ze mną drogą mailową, codziennie sprawdzam swoją skrzynkę, więc wiadomość odbiorę od razu. Ja również będę Państwu w ten sposób przekazywać i bieżące informacje.”

Kontakt mailowy ma wiele zalet:

- Nie musisz od razu udzielać odpowiedzi
- Odpowiedź możesz spokojnie przemyśleć i odpowiednio sformułować
- Unikasz elementu zaskoczenia
- Wiadomość zapisana pozostaje i możesz się do niej odwołać w przypadku nieporozumienia

Jeśli wybierzesz kontakt telefoniczny, to powiedz rodzicom, w jakich godzinach można do ciebie dzwonić. Unikniesz sytuacji, że w błahych sprawach zadzwoni do ciebie nadopiekuńcza mama o siódmej rano w niedzielę lub w sobotni wieczór. Umów się również co do tego, jakie sprawy mogą być załatwiane przez telefon. Jeśli jest to kwestia przekazania informacji lub umówienia się na spotkanie, to można wykorzystać ten środek komunikacji. Jednak w przypadku rozwiązywania problemów rozmowa telefoniczna jest niewskazana.

Ustal z rodzicami, kiedy masz czas na spotkania indywidualne i poproś o wcześniejsze umawianie się. Dopasuj ten termin do swojej siatki godzin, ale weź również pod uwagę sugestie rodziców, związane z ich możliwościami.

CEL 8 (ORAZ 7): ZAPOZNANIE RODZICÓW Z DOKUMENTAMI SZKOLNYMI

Odczytanie dokumentów szkolnych przez nauczyciela z pewnością znudzi rodziców i nie sprawi, że będą oni orientowali się w przepisach. Możesz zaproponować rodzicom prace w grupach – każda grupa podobnej wielkości fragment dokumentu (lub dokument), zapoznaje się z jego treścią i referuje innym najważniejsze informacje. Dzięki temu rodzice nie tylko lepiej orientują się w prawie szkolnym, ale też nawiązują ze sobą kontakt: rozmawiają, wspólnie zastanawiają się, co przekazać innym. Bardziej kreatywne grupy robią to w zabawny sposób, poprzez plakat lub quiz.